

جوانان کنیا و مسئله بحران هویت

امروزه در حالی که شرایط سیاسی و اقتصادی کنیا پیوسته و خیمتر شده و آشوب و ناامنی در کشور گسترده‌تر می‌گردد، این سوال به ذهن متبار می‌شود که چه کسی می‌تواند الگوی جوانان و مردم قرار گرفته و آنان را به رستگاری و سعادت رهمنوں سازد. هم اکنون با توجه به نزدیکتر شدن زمان انتخابات ریاست جمهوری در مجلس، فعالیت احزاب نیز گسترده‌تر شده که این امر باعث تشدید خشونت و درگیری شده است. همچنین در شهر کیسمو منازعات و درگیری‌های فراوانی بین گروه‌های سیاسی و نیروهای امنیتی به وقوع پیوسته که طی آن عده‌ای کشته و دستگیر شده‌اند.

دامنه درگیری‌های شهر کیسمو به حدی وسیع و نگران کننده بود که مستول نمایندگی‌های کشورهای غربی و از جمله آمریکا و آلمان دولت را مورد سرزنش قرار دادند. درخصوص این درگیری‌ها حتی رهبران مذهبی کیسمو نیز نگرانی خود را ابراز داشته و از روند امور سیاسی کشور اظهار ناخشنودی کردند.

بدون شک اصلاح اشتباہات گذشته و نیل به مدارج رهبری اجتماع که مستلزم سلب قدرت از دولتمردان کنونی است نمی‌تواند خالی از منازعه، آشوب و احیاناً خوبنیزی باشد. زیرا فرهنگی که اکنون برو جوامع سیاسی و احزاب کشور حاکم است

بر خشونت و تعدی استوار بوده و هر کس می‌کوشد که دیگری را با توسل به تهمت و شدت عمل از میدان بیرون کند. سفیر آلمان در مصاحبه با رادیو بی‌بی‌سی درخصوص درگیری‌های کیسمو گفته بود که علت اصلی ناآرامی‌ها و مشکلات کشور این است که مسئولین دولتی نمی‌خواهند با رهبران احزاب و روشنفکران تبادل نظر کرده و از طریق گفتگو و مذاکره مشکلات را رفع کنند.

مشکل اصلی احزاب و گروهها در کنیا این است که در حال حاضر بسیار متفرق بوده و تصویر روشنی از آینده ندارند، ضمن اینکه تلاش می‌کنند گذشته را نفی کرده و آن را محکوم سازند. به طور مثال حزب کانو که از احزاب حاکم و قدرتمند کشور به شمار می‌رود، ادعا می‌کند وارث استقلال

مشکل آفرین شده و همواره زندگی را برای مردم و مسئولین سخت تر کرده است، بی توجهی مسئولین دولتی به مسئولیت خطیر خودشان می باشد. در جامعه کنیا مشکل بیکاری و عدم استغفال جوانان و سرگردانی آنها موجب شده که برخی از گروههای سیاسی از این امر سوء استفاده کرده و جوانان را برای نیل به مقاصد خود مورد استفاده قرار دهند. همچنان که سوء استفاده از جوانان برای تجارت مواد مخدر و خودفروشی نیز بسیار رایج بوده و به مرحله خطرناکی رسیده است. بنا به نوشتة نشریه کنیا تایمز، هنگامی که فقر در جامعه حکم‌فرما می شود دیگر چگونه می توان از مردم به ویژه جوانان انتظار داشت که از رهبران ملی و قهرمانان مذهبی قبیله‌ای خود تعیت کرده و آنان را الگوی خود قرار دهند.

بدون شک هر جامعه و گروهی به الگوهایی برای تعیت و پیروی مردم نیاز دارد و نسل‌ها با زنده نگاه داشتن خاطره بهترین قهرمانان و شخصیت‌های تاریخی، ضمن تقدیر از فداکاری و ایثار آنها رفتارشان را برآساس رهنمودهای آن افراد تنظیم می کنند. در کنیا به دلیل فقر و مشکلات فراوان اقتصادی و سیاسی، مردم به ویژه جوانان، توجهی به تاریخ کشور و قهرمانان ملی و مذهبی ندارند و از نمونه‌های غربی که توسط رسانه‌ها و فیلم‌های خارجی معرفی می شوند، تعیت می کنند. به همین دلیل صفحات نشریات مملو از رفتار و حرکات هنرپیشه‌ها و خوانندگان و روزشکاران خارجی است.

امروزه در کشور کنیا جوانان به دلیل فقر و بیکاری، مسائل اخلاقی و انسانی را نادیده گرفته‌اند و از آنجایی که جوانان امروز آینده سازان فردا هستند، می توان از هم اکنون پیش‌بینی کرد که فردای این مردم روش‌تر از امروز نبوده و فساد و تباہی روز به روز گسترده‌تر خواهد شد.

رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران -
نایرویی

در گذشته که مردم تحت حاکمیت و سلطه قبایل زندگی می کردند، این‌گونه بحران‌ها، وجود نداشت زیرا ریس قبیله و چنگجویان، از طریق داستان‌های اساطیری که براساس شیوه رفتار گذشتگان توسط نقال قبیله بازگو می شد، از کودکی راه چگونه زستن را به نوجوانان آموزش می داد و مردم نیز به طبع پا جای گذشتگان خود می گذاشتند. اما به دلیل تحولات پس از استقلال و به ویژه در سال‌های اخیر شیوه رسانه‌ها قهرمانان‌های جدیدی را معرفی کردند که ساخت و تابهی با تاریخ گذشتگان و فرهنگ ملی آنها ندارند.

هم اکنون برای جوانان کنیایی هنرپیشه‌ها و خوانندگان و افرادی مطرح هستند که عموماً غربی بوده و زندگی طفیلی‌گونه و مبتتنی بر ارضای غرایی و انجام اعمال خشونت‌آمیز دارند. به همین جهت در کنیا نیز در سال‌های اخیر، جنایات و تجاوز به حقوق و نوامیں مردم افزایش یافته است. روزنامه‌های کنیایی که باید منبع مهم انتقال افکار و نشر آگاهی باشند، صفحات متعددی را به زندگی خوانندگان، هنرپیشه‌ها و روزشکاران اختصاص می دهند و به طور غیر مستقیم افکار و زندگی آنها را در جامعه رواج می دهند.

مقامات مذهبی، سیاسی و فرهنگی کنیا بارها به مسئله عدم توجه به ارزش‌های اخلاقی و مصالح عمومی در جامعه اشاره کرده‌اند. همچنین ریس جمهور کنیا بارها مقامات کلیسا ای را به دلیل عدم آموزش مسائل اخلاقی و مذهبی به مردم مورد انتقاد قرار داده است. امروزه در میان جوانان کنیایی توسل به کارهای غیراخلاقی و خردید و فروش مواد مخدر امری عادی شده است. ریس جمهور کنیا اخیراً در یکی از مدارس این کشور به موضوع افزایش استفاده از مواد مخدر توسط جوانان و مردم اشاره کرده و از مسئولین و مردم خواسته است که با این امر به شدت مبارزه کنند.

مسئله‌ای که امروزه برای کنیا

قهرمانان استقلال طلب می باشد و به همین دلیل برای رهبری اجتماع شایسته‌تر است. در مقابل آن احزاب دیگر هم به دلیل ضدیت با آن حتی در صدد نفعی دستاوردهای استقلال طلبانه بوده و تمامی مشکلات فعلی کشور را ناشی از حزب کانو و مسئولین آن از زمان استقلال تاکنون قلمداد می کنند. روزنامه نیشن (Nation) در مقاله‌ای به این معضل بزرگ کنیا اشاره کرده و این سؤال را مطرح می کند که اساطیر و قهرمانان ملی که باید الگوی جامعه و مردم قرار گیرند کدام هستند؟ به نوشته آن روزنامه مردم در هر جامعه‌ای احتیاج به الگو و قهرمانان ملی یا مذهبی دارند که براساس شخصیت یا رفتار آنها زندگی و شخصیت خود را تنظیم کرده و به زندگی خود شکل می بخشند.